

[Hedelund.]

I Afdeling C ligger de to Trediedelev af Beløbet udover de 30 Mill. Kr., men ogsaa for disse Midlers Anvendelse er der Klausuler. Der skal foreligge en Indstilling fra det paagældende Amts- eller Byraad eller fra Københavns eller Frederiksberg Kommune; og Beløbet skal anvendes til Udførelse af særlige Vejarbejder, nærmere præciseret til

„Ombygning og Regulering af Veje, som i første Række er Forbindelsesveje imellem eller Adgangsveje til Landevejene, til Anlæg og Ombygning af Broer, til Anlæg af nye Veje og til Anlæg af Cyklestier og Gangstier . . .“

Og endelig skal Beløbet komme Kommunerne til Gode i det Forhold, der for hver enkelt Gruppe svarer til Fordelingstallet i Juliloven 1927. Maa jeg her stærkt understrege, at der tillige staar i Loven, at Beløbet skal fordeles indenfor hvert Finansaar; der staar udtrykkeligt

„ . . . indenfor hvert Finansaar . . .“

Efter nøje Gennemgang af det Materialer, som har været stillet til vor Disposition, har vi følt os berettiget til i Betænkningen at skrive, at vi for vort Vedkommende mente, at Ministeren ikke havde fordelt Midlerne i Overensstemmelse med de af mig nu omtalte Bestemmelser, og vi har ikke kunnet fravige denne vor Opfattelse trods Samraadet med den højtærede Minister og ej heller efter at have faaet tilstillet den af mig før nævnte Skrivelse fra Overvejsinspektøren. Tværtimod vil vi hævde, at denne Skrivelse har styrket vor Opfattelse.

Det er for os oplyst, at den højtærede Minister i alt har disponeret over 15 625 079 Kr. Delt i Henhold til Loven bliver der til Afdeling B., der skal have en Trediedel, 5 208 359 Kr. og til Afdeling C., der skal have de to Trediedelev, 10 416 720 Kr. Klausulen for Afdeling B. lyder som nævnt paa, at der skal tages særligt Hensyn til

„økonomisk mindre heldigt stillede Kommuner med udstrakt Vejnet.“

Fordelingen er her foretaget saaledes, at Københavns Kommune har faaet 86 000 Kr.; Købstæderne har faaet 2 445 475 Kr.; Amterne har faaet 2 275 745 Kr., medens Sognekommunerne kun har faaet 862 000 Kr. Man vil her se, at det i høj Grad er Købstæderne, der er løbet af med Profitten. Jeg skal anføre, at f. Eks Aarhus har faaet den klækkelige Sum 250 000 Kr., Aalborg møder frem med at have faaet 1 744 250 Kr., og Esbjerg har faaet 146 000 Kr. Om nu disse Kommuner hører til de i økonomisk Henseende mindre heldigt stillede

Kommuner, kan naturligvis omdisputeres. Men at de har et særlig udstrakt Vejnet, kan vi fra vor Side absolut ikke erkende.

Man ser da ogsaa det ganske ejendommelige, at Overvejsinspektøren i sin Skrivelse anfører:

„Bestemmelsen om, at Midlerne af Vejfond B skal anvendes med særligt Hensyn til økonomisk uheldigt stillede Kommuner med udstrakt Vejnet, er vanskelig at bringe til Anvendelse her, idet det vil være en Undtagelse, at der i saadanne Kommuner forefalder Arbejder, som falder ind under Hovedbestemmelsen for denne Fonds Anvendelse“.

Man ser heraf, at Overvejsinspektøren begynder at fortolke og definere Bestemmelserne i Loven. Han taler her om en „Hovedbestemmelse“. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvad der er Hovedbestemmelsen i dette Forhold. Jeg gaar i det hele ud fra, at den højtærede Minister staar bag ved den Skrivelse, jeg her har citeret, idet Ministeren under Forhandlingerne i Udvalget gav Udtryk for, at han var enig med Overvejsinspektøren i de Anskuelser, han har fremsat i denne Skrivelse.

Af det, jeg her har fremført, vil man forstaa, at der er foretaget en Fortolkning af disse Bestemmelser, der bl. a. danner Grundlag for den af os rejste Kritik.

I sin Omtale af Afdeling C anfører Overvejsinspektøren, at Midlerne skal anvendes som Tilskud — der staar udtrykkelig:

„ . . . som Tilskud . . .“

Jeg vil hævde, at dette er positivt urigtigt. I det Lovforslag, der oprindeligt blev fremsat, stod der „som Tilskud“; men under Forhandlingerne i Landstinget udgik dette Ord, ikke ved en Tilfældighed; man slettede det med velberaad Hu. Den ærede Ordfører for mit Parti i Landstinget udtalte den 10. April 1930 — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse citere det; det staar Sp. 1730 i Landstingstidenden for 1929—30:

„Som Forslaget nu er formet, lyder det paa, at dette Beløb skal anvendes til Udførelse af særlige Vejarbejder — der staar ikke mere noget om Tilskud, det kan gives til den fulde Udførelse“.

Dette har den højtærede Minister praktiseret paa den Maade, at han i alle Tilfælde har givet disse Midler som Tilskud, og ydermere — hvad der ikke staar et Ord om i Loven — har krævet, at de paagældende Kommuner skulde give 50 pCt. af egne Midler. Paa den Maade er det, at de to Regeringspartier er naaet til at kunne manøvrere med de saa ofte omtalte 32 Mill.